

[Indenrigsministeren]

ved den 16. almindelige vurdering, vil jeg gøre opmærksom på, at en stigning i grundværdierne jo ikke i sig selv medfører en tilsvarende stigning af grundskylden. Forholdet er da også det, at kommunerne i betydeligt omfang har kompenseret forhøjelsen af grundværdierne med en nedsættelse af grundskyldpromillerne. For amtskommunerne er grundskyldpromillen som bekendt fastsat ved lov og udgør 15 mod 20 før den 16. alm. vurdering.

I øvrigt kan jeg ikke tiltræde bemærkningerne om, at der skulle være en væsensforskel imellem beskattningen af industrivirksomheder og jordbrugsejendomme. Også af industrigrunde, der jo er en nødvendig forudsætning for fabrikernes produktion, skal der betales grundskyld som af alle andre ejendomme, og dertil kommer, at industrivirksomheder, i modsætning til hvad der gælder for landbrugs- og jordbrugsejendomme, kan pålignes en skat, nemlig dækningsafgiften, af bygningsværdien, og det er af og til med ret anseelige beløb.

Som det vil fremgå af det, jeg her har sagt, kan jeg ikke medvirke til gennemførelsen af forslaget, idet jeg er af den opfattelse, at kommunerne også i fremtiden skal have adgang til at fordele deres udgifter på såvel indkomst som fast ejendom.

Erenbjerg (S):

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er et årligt tilbagevendende forslag fra centrum-demokraterne om en fiksering og fra 1984 aftrapning af ejendomsskatterne. I parentes bemærket skal det siges, at det er et forslag, der passer meget dårligt ind i regeringens samlede økonomiske lovgivning.

Socialdemokratiet finder fortsat, at kommunerne bør bevare de udskrivningsgrundlag for skatter, de i dag har, nemlig indkomst og grundværdier. Vi kan ikke tilslutte os et forslag, der flytter mere end 3 mia. kr. fra grundbeskatningen over på indkomstskatterne. Vi finder det ligeledes uheldigt at gribe ind i kommunernes økonomiske langtidssituationer, idet mange af kommunerne jo gennem en flerårig økonomisk planlægning har besluttet sig for fordeling af skat på ejendom og indkomst frem til 1982. Vi må afvise forslaget.

Fogh Rasmussen (V):

Dette forslag indeholder to dele: for det første en fiksering og aftrapning af den primær- og amtskommunale grundskyld for alle ejendomme over en 19-årig periode, for det andet en lignende fiksering og aftrapning for landbrugets produktionsjord bare over en 9-årig periode.

Venstre har den principielle opfattelse, at faste ejendomsskatter vender den tunge ende nedad, fordi de skal betales, uanset om parcellhusejeren har arbejdsmandsindtægt eller han har direktørgage, og uanset om landmanden har rekordhøst eller han har misvækst.

Nu siger indenrigsministeren, at grundskylden i kroner og øre for den enkelte jo ikke stiger proportionalt med stigningen i grundværdierne. Det er i alle tilfælde kun delvis rigtigt: for så vidt angår den amtskommunale grundskyld, er promillen fastlåst i praksis, og det betyder naturligvis, at den betalte skat også er udsat for en stigning i procent akkurat som stigningen i grundværdierne. Dette betyder i virkeligheden, at det at betale grundskyld eller faste ejendomsskatter i det hele taget er det samme som at betale skat af den blå luft. Man betaler en stignende skat, uden at man af den grund behøver at have haft en stigning i den indkomst, der er disponibel til forbrug.

Skat på produktionsjord i al almindelighed udgør en helt urimelig forskelsbehandling i forhold til erhverv, hvis produktionsmidler ikke beskattes. Hvad specielt angår landbruget, forringer ejendomsskatterne danske landmænds konkurrenceevne i forhold til konkurrenterne i EF, en forringelse, der er blevet så meget værre, efter at regeringen fik gennemført sin særskat i form af 7 promilles statsgrundskyld på landbruget; det er i øvrigt i sig selv et ekstra argument for at støtte det foreliggende forslag. Endvidere øges erhvervenes, altså også landbrugets, sårbarhed over for konjunktursvingninger, fordi grundskylden er en fast omkostning, hvorimod indkomstskatterne jo er en variabel omkostning.

Jeg ved selvfølgelig godt, at de, man kunne kalde de dogmatiske tilhængere af grundskyld, vil hævde, at højere grundskatter mindsker ejendomspriserne og dermed letter generationsskiftet, men det har den praktiske virkelighed jo modbevist et utal af gange.